

Skulpturer som kærlighedsbeskyttere, mytefortællere og tavshedsholdere.

Skulpturerne er skabt som samtalepartnere. Partnere, der er i stand til at holde fast i tavsheden. En slags tavshedsholdere.

Når det er én selv, der lytter til sin stemme og det man siger, så bliver det muligt at blive klogere på, hvad man faktisk mener. Hvilke værdier, man indeholder. Hvilke dyder og laster, der dominerer. Hvem man faktisk er som menneske. Hvordan dette menneske tyder livet. En sådan livstydning er vel det, vi kan beskæftige os med. Dette gør jeg på to måder:

Jeg laver skulpturer, som ofte materialiseres af myter. Skulpturerne bliver dermed en slags mytefortællere, som insisterer på at myten er sand og faktisk gentager sig. Herudover holder jeg samtaler med mennesker. Samtalerne er tydeligt inspireret af den protreptiske samtalekunst, som Ole Fogh Kirkeby har udviklet denne med særlig vægt på etymologien (www.olefoghkirkeby.dk)
Lederretræter kan være en ramme for såvel stilhed, som samtaler der handler om noget (www.robertjakobsen.dk).

Gennem et par årtier har jeg koblet det ordløse kunstneriske arbejde med samtalens mulighed og ordenes tusindårige betydning. Koblet samtale med stilhed.

Det at være autodidakt kunster har ikke haft én begyndelse. Min erindring fortæller mig, at én af begyndelserne var, da jeg som ung indrettede et værksted i en tidligere hestestald udenfor Aarhus. Her mødtes jeg om aftenen og natten med min gode ven, som er maler og tegner. Vi brugte år i stalden; men vi var ikke alene. For hver fredag aften fik vi besøg af gårdens ejer, Ida. Hun inviterede sig selv på aftenkaffe i værkstedet og indledte ofte en samtale, som handlede om kunsten at leve sit liv. Livskunst.

Serien "Golgata I&II&III" i forskellige versioner er fremkommet ved, at jernskulpturer er blevet støbt i massiv bronze. Selve motivet fremkom ved, at jeg ville lave Golgatascenen, men uden de sædvanlige kors.

Mine skulpturer laves oftest af kasseret materiale, primært jern og lidt bly og træ. Når det kasserede materiale kombineres på ny og tænkes i en sammenhæng, da kan der fremkomme skulpturer, som bevidner en form genopstandelse. Solen står op på ny. En ny morgen, en ny dag. At materiale, der er smidt væk og blevet til overs kan få en ny chance, angiver på en måde en form for etik og dermed peger kunsten i en livstydende retning.

Jeg tager glædeligt imod en kop kaffe og en samtale og en invitation til en udstilling.

Robert Jakobsen
Stenrosevej 37, 8330 Beder (v. Aarhus). Kommer i hele Dk.
www.robertjakobsen.dk www.robertjakobsenskulptur.dk